

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾

z dnia 2009 r.

**w sprawie niektórych wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione
przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rzeźniach o małej
zdolności produkcyjnej**

Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm. ²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa niektóre wymagania weterynaryjne dotyczące konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej, w których rocznie poddaje się ubojowi nie więcej niż:

- 1) 1000 jednostek przeliczeniowych zwierząt gospodarskich kopytnych lub kopytnych zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych przy maksymalnej liczbie 20 jednostek przeliczeniowych zwierząt w tygodniu;
- 2) 150 000 sztuk drobiu;
- 3) 100 sztuk ptaków bezgrzebieniowych.

2. Jednostka przeliczeniowa, o której mowa w ust. 1 pkt 1, oznacza:

- 1) sztukę bydła powyżej 3. miesiąca życia albo konia – stanowiącą 1 jednostkę przeliczeniową;
- 2) sztukę bydła do 3. miesiąca życia albo kopytnego zwierzęcia dzikiego utrzymwanego w warunkach fermowych – stanowiącą 0,5 jednostki przeliczeniowej;
- 3) świnie:
 - a) powyżej 100 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,20 jednostki przeliczeniowej,
 - b) od 15 do 100 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,15 jednostki przeliczeniowej,

- c) poniżej 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,05 jednostki przeliczeniowej;
- 4) owcę albo kozę powyżej 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,10 jednostki przeliczeniowej;
- 5) owcę albo kozę do 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,05 jednostki przeliczeniowej.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, na wniosek podmiotu prowadzącego rzeźnię, o której mowa w ust. 1 pkt 1, może wyrazić zgodę na przekroczenie w danym tygodniu limitu zwierząt poddawanych ubojowi, pod warunkiem zachowania rocznego limitu zwierząt poddawanych ubojowi.

§ 2. Podmiot prowadzący rzeźnię, o której mowa w § 1 ust. 1, zapewnia, że:

- 1) rzeźnia spełnia wymogi określone w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”, w załączniku III w sekcji I w rozdziale II w ust. 6 albo w sekcji II w rozdziale II w ust. 6, albo
- 2) zwierzęta są transportowane do rzeźni bezpośrednio z gospodarstwa, w którym były utrzymywane, oraz że środek transportu i urządzenia do transportu są czyszczone, myte i odkażane;
- 3) rzeźnia spełnia wymogi określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji I w rozdziale II w ust. 5 albo w sekcji II w rozdziale II w ust. 5 dotyczące wyposażenia w urządzenia do przechowywania mięsa zatrzymanego, albo
- 4) zostały opracowane i wdrożone procedury dotyczące postępowania z zatrzymanym mięsem, gwarantujące w szczególności, że zatrzymane mięso nie zostanie pomyłone z pozostałym mięsem znajdującym się w chłodni, w szczególności przez odpowiednie oznaczenia takiego mięsa, oraz że zatrzymane mięso:
 - a) nie pochodzi od zwierząt podejrzanych o zakażenie jedną z chorób zakaźnych zwierząt podlegającą obowiązkowi zwalczania, zgodnie

- z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt,
- b) jest przechowywane w chłodni przeznaczonej do przechowywania produktów pochodzenia zwierzęcego w sposób zapobiegający stykaniu się tego mięsa z pozostałym mięsem składowanym w chłodni,
 - c) nie będzie mogło opuścić chłodni do czasu podjęcia przez urzędowego lekarza weterynarii ostatecznej decyzji w sprawie tego mięsa.

§ 3. Podmiot prowadzący rzeźnię, o której mowa w § 1 ust. 1, która jest połączona z zakładem rozbioru, w którym produkuje się nie więcej niż 5 ton mięsa bez kości w tygodniu lub równoważną ilość mięsa z kością, oprócz wymagań określonych w § 2, zapewnia, że:

- 1) są spełnione wymagania określone w rozporządzeniu nr 853/2004 załączniku III w sekcji I w rozdziale III w ust. 3, albo w sekcji II w rozdziale III w ust. 1 w lit. c, albo
- 2) rozbiór odbywa się po zakończeniu uboju oraz po odpowiednim oczyszczeniu i odkażeniu pomieszczenia, w którym odbywał się ubój, oraz że przy rozbiorze są spełnione wymagania określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji I w rozdziale V albo w sekcji II w rozdziale V.

§ 4. Podmiot prowadzący rzeźnię, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 lub 3, oprócz wymagań określonych w § 2, zapewnia, że:

- 1) rzeźnia spełnia wymagania określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji I w rozdziale II w ust. 1 w lit. aa, albo
- 2) zwierzęta bezpośrednio po przetransportowaniu do rzeźni są poddawane ubojowi, przy czym zwierzęta są transportowane na odległość nieprzekraczającą 50 km;
- 3) rzeźnia spełnia wymagania określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji I w rozdziale II w ust. 1 w lit. a, dotyczące oddzielnego systemu odprowadzania ścieków dla zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę zakaźną zwierząt, albo
- 4) organizacja uboju oraz system odprowadzania ścieków w rzeźni wyklucza możliwość zakażenia zdrowych zwierząt oczekujących na ubój lub wyklucza

zanieczyszczenie mięsa w przypadku gdy w rzeźni przebywają zwierzęta chore lub podejrzane o chorobę zakaźną zwierząt;

- 5) czyszczenie, mycie i odkażanie urządzeń wykorzystywanych do uboju zwierząt odbywa się pod nadzorem urzędowym – w przypadku, o którym mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji I w rozdziale IV w ust. 20, albo
- 6) przeprowadzane przez personel zakładu czyszczenie i odkażanie urządzeń wykorzystywanych do uboju zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę zakaźną zwierząt jest wykonywane zgodnie z procedurą zatwierdzoną przez powiatowego lekarza weterynarii oraz, że urządzenia wykorzystywane do uboju zwierząt, w przypadku gdy wcześniej przeprowadzany był ubój zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę zakaźną zwierząt, są przed wznowieniem uboju kontrolowane przez urzędowego lekarza weterynarii.

§ 5. Mięso pozyskane w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej spełniających wymagania, o których mowa w § 2 pkt 2 i 4, § 3 pkt 2 oraz § 4 pkt 2, 4 i 6, może być wprowadzane na rynek wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 6. 1. Mięso pozyskane w rzeźniach określonych w § 1 ust. 1 pkt 1, spełniających wymagania, o których mowa w § 2 pkt 2 i 4, § 3 pkt 2 oraz § 4 pkt 2, 4 i 6, znakuje się znakiem weterynaryjnym okrągłym o średnicy 6 cm, zawierającym:

- 1) w górnej części – litery PL;
- 2) w środku – weterynaryjny numer identyfikacyjny;
- 3) w dolnej części – litery IW.

2. Do znakowania, o którym mowa w ust. 1, przepisy rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 75) załącznik I, sekcja I, rozdział III, ust. 1, 2, 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 7. 1. Mięso pozyskane w rzeźniach określonych w § 1 ust. 1 pkt 2, spełniających wymagania, o których mowa w § 2 pkt 2 i 4 oraz § 3 pkt 2, oraz w rzeźniach określonych w § 1 ust. 1 pkt 3, spełniających wymagania, o których mowa w § 2 pkt 2 i 4, § 3 pkt 2 oraz § 4 pkt 2, 4 i 6, znakuje się znakiem weterynaryjnym okrągłym, zawierającym:

- 1) w górnej części – litery PL;
- 2) w środku – weterynaryjny numer identyfikacyjny;
- 3) w dolnej części – litery IW.

2. Do znakowania, o którym mowa w ust. 1, przepisy rozporządzenia nr 853/2004 załącznik II, sekcja I, ust. 1, 2, 5, 9 – 11, 13 i 14 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 171, poz. 1225, z 2007 r. Nr 64, poz. 429 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 916 i Nr 214, poz. 1346.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie niektórych wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie określa niektóre wymagania weterynaryjne dotyczące konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej.

Ogólne wymagania dotyczące konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia w zakładach zajmujących się produkcją żywności, w tym w rzeźniach, określone są w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319). Natomiast szczegółowe wymagania dotyczące konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia rzeźni są określone w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14).

Zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004 państwa członkowskie Unii Europejskiej mogą, bez uszczerbku dla osiągnięcia celów tego rozporządzenia, przyjąć, zgodnie z procedurą określoną w ust. 4 – 7 tego artykułu, krajowe środki dostosowujące wymogi ustanowione w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004 w zakresie konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia zakładów.

Uwzględniając powyższe, właściwe jest określenie dla polskich rzeźni niektórych wymagań dotyczących konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia dostosowujących je do wymogów określonych w przepisach rozporządzenia nr 853/2004. Określenie takich alternatywnych wymagań dotyczyć będzie wyłącznie rzeźni o małej zdolności produkcyjnej, nieprowadzących intensywnego uboju

zwierząt. W takich rzeźniach ze względu na specyficzną organizację uboju możliwe jest, bez szkody dla wymogu zapewnienia bezpieczeństwa żywności, przyjęcie alternatywnych rozwiązań dotyczących konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia zakładu. Możliwość przyjęcia innych, w wielu przypadkach wymagających mniejszego nakładu finansowego, rozwiązań dotyczących struktury zakładu niż określone w załączniku III do rozporządzenia 853/2004, powinno przyczynić się do wyrównania konkurencyjności małych i średnich rzeźni w stosunku do dużych zakładów (rzeźni).

Ponadto określone w projektowanym rozporządzeniu alternatywne wymagania weterynaryjne mogą przyczynić się do umożliwienia dalszego funkcjonowania rzeźni o małej zdolności produkcyjnej, które obecnie na podstawie art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2076/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającego środki przejściowe do celów wdrożenia rozporządzeń (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz (WE) nr 854/2004 (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 83, z późn. zm.) korzystają z okresu przejściowego. Zakłady te do dnia 31 grudnia 2009 r. powinny w pełni dostosować się do wymagań przepisów wspólnotowych, w tym do przepisów załącznika III do rozporządzenia nr 853/2004.

W projekcie rozporządzenia (§ 1) przyjęto, że z określonych w nim alternatywnych wymagań będą mogły korzystać tylko te rzeźnie, które nie przekraczają określonego w projektowanym rozporządzeniu limitu produkcyjnego oraz, że mięso pochodzące z takich rzeźni będzie mogło być wprowadzane na rynek wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (§ 5). Ponadto uwzględniając dużą sezonowość produkcji zwierzęcej i konsumpcji, gdzie szczególnie wzrasta zapotrzebowanie na mięso w okresie świątecznym, w projekcie rozporządzenia przyjęto, że za zgodą powiatowego lekarza weterynarii możliwe będzie przekroczenie limitu tygodniowego produkcji mięsa, pod warunkiem, że zachowany zostanie roczny limit produkcji.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie oznaczało, że wszystkie rzeźnie o małej zdolności produkcyjnej będą obowiązane do stosowania tych alternatywnych wymagań i nie będą mogły umieszczać swoich produktów na rynku wspólnotowym.

Zaproponowane w projektowanym rozporządzeniu wymagania, inne niż określone w rozporządzeniu nr 853/2004, będą miały zastosowanie do rzeźni, które

mogą mieć trudności ze spełnieniem jakiegoś wymogu dotyczącego konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia rzeźni określonego w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004. To podmiot prowadzący rzeźnię będzie decydował czy jego zakład będzie spełniał wymogi określone w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004, czy alternatywne wymagania określone w projektowanym rozporządzeniu, mając na uwadze, że w przypadku przyjęcia rozwiązań alternatywnych do tych wskazanych w wyżej wymienionych przepisach wspólnotowych, będzie się to wiązało z ograniczeniem polegającym na tym, że mięso pozyskane w takich rzeźniach będzie mogło być wprowadzane na rynek wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Ponadto w projekcie rozporządzenia (§ 6 i 7) określono inny sposób znakowania mięsa pochodzącego z rzeźni o małej zdolności produkcyjnej spełniającej wymagania alternatywne do tych określonych w rozporządzeniu nr 853/2004. Przyjęto, że mięso pochodzące z takich rzeźni, w celu odróżnienia go od mięsa pochodzącego z zakładów zatwierdzonych spełniających wymogi prawa wspólnotowego, znakowane będzie okrągłym znakiem weterynaryjnym w przypadku mięsa zwierząt kopytnych albo okrągłym znakiem weterynaryjnym w przypadku mięsa ptaków.

W projekcie rozporządzenia przyjęto, że w rzeźni o małej zdolności produkcyjnej podmiot prowadzący taką rzeźnię albo wydzieli miejsce z odpowiednimi urządzeniami do celów czyszczenia, mycia i odkażania środków transportu zwierząt lub urządzeń służących do transportu zwierząt, o których mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji I w rozdziale II w ust. 6 albo w sekcji II w rozdziale II w ust. 6, albo zapewni, że wszystkie zwierzęta, które są poddawane ubojowi w rzeźni, są dostarczane bezpośrednio z gospodarstwa, w którym były utrzymywane oraz, że środek transportu i urządzenia do transportu są czyszczone, myte i odkażane (§ 2 pkt 1 i 2). Rozwiązanie takie nie będzie miało zastosowania w przypadku rzeźni, do których zwierzęta są dostarczane przez pośredników, którzy skupują zwierzęta z różnych gospodarstw lub zwierzęta są przywożone z punktów skupu. W przypadku spełnienia alternatywnego wymagania środek transportu będzie podlegał czyszczeniu, myciu i odkażeniu poza rzeźnią, np. w profesjonalnej myjni albo w gospodarstwie rolnika. Takie rozwiązanie nie będzie miało wpływu na zapewnienie bezpieczeństwa żywności oraz sytuację epizootyczną, gdyż środek transportu nie będzie służył do przewozu zwierząt pochodzących z kilku różnych gospodarstw. Ponadto zakłada się, że będzie to transport na niewielką odległość, co

minimalizuje ryzyko ewentualnego rozprzestrzeniania się czynników patogennych. Jednocześnie takie rozwiązanie znacznie obniży koszty produkcji w takich rzeźniach.

W projekcie rozporządzenia przyjęto również rozwiązanie (§ 2 pkt 3 i 4), że rzeźnie o małej zdolności produkcyjnej wyposaża się albo w oddzielne urządzenia do przechowywania mięsa zatrzymanego, o których mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w sekcji I w rozdziale II w ust. 5 albo w sekcji I w rozdziale II w ust. 5, albo podmiot zapewni, że do takiej rzeźni nie będą przyjmowane do uboju zwierzęta podejrzane o zakażenie jedną z chorób zakaźnych zwierząt podlegającą obowiązkowi zwalczania zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. Przyjęto, że w rzeźniach korzystających z takich krajowych środków dostosowujących muszą być opracowane i wdrożone procedury dotyczące postępowania z zatrzymanym mięsem, gwarantujące w szczególności, że zatrzymane mięso nie zostanie pomyłone z pozostałym mięsem znajdującym się w chłodni, w szczególności przez odpowiednie oznaczenia takiego mięsa oraz, że zatrzymane mięso nie będzie mogło opuścić chłodni do czasu podjęcia ostatecznej decyzji przez urzędowego lekarza co do jakości takiego mięsa. Ponadto mięso zatrzymane musi być przechowywane w chłodni w sposób, który zapobiega stykaniu się tego mięsa z pozostałym mięsem składowanym w chłodni.

Ponadto, w przypadku rzeźni o małej zdolności produkcyjnej połączonej z zakładem rozbioru, w projektowanym rozporządzeniu (§ 3) przyjęto, że zakład posiada pomieszczenie do rozbioru mięsa, o którym mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji I w rozdziale III w ust. 3 albo w sekcji II w rozdziale III w ust. 1 lit. c, albo podmiot prowadzący taką rzeźnię zapewni, że ubój zwierząt i rozbór mięsa może odbywać się w tych samych pomieszczeniach po spełnieniu określonych warunków. W odniesieniu do ograniczeń przestrzennych małych rzeźni względy higieniczne nie stanowią przeszkody do tego, by miejsce pracy jednego dnia było, np. używane jako miejsce poddawania zwierząt ubojowi, a następnego – jako miejsce do rozbioru mięsa, o ile miejsce to po każdym uboju będzie odpowiednio oczyszczone i odkażone oraz będzie spełniało wymogi wyposażenia niezbędnego do rozbioru mięsa.

Jednocześnie projekt rozporządzenia (§ 4 pkt 1 i 2) przewiduje, że w przypadku rzeźni o małej zdolności produkcyjnej, w której są poddawane ubojowi zwierzęta kopytne lub ptaki bezgrzebieniowe, podmiot prowadzący taką rzeźnię zapewnia, że jest ona wyposażona w miejsca postoju lub zagrody dla zwierząt,

o których mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 załączniku III w sekcji I w rozdziale II w ust. 1 w lit. aa, albo istnieje w niej taka organizacja uboju, która gwarantuje, że zwierzęta są poddawane ubojowi niezwłocznie po przybyciu do rzeźni oraz że są wprowadzane do pomieszczenia, w którym prowadzony jest ubój bezpośrednio ze środka transportu. W przypadku rzeźni, w której ubój jest zorganizowany w taki sposób, że danego dnia przyjmuje się do rzeźni tylko tyle zwierząt, ile może być poddane ubojowi w tym dniu oraz gdzie zwierzęta te są dostarczane do rzeźni w takiej liczbie i w takich odstępach czasu, które gwarantują, że zwierzęta nie będą oczekiwać na ubój, niepotrzebne jest budowanie specjalnych pomieszczeń, w których zwierzęta będą oczekiwać na ubój. Ponadto przyjęto, że zwierzęta mogą być transportowane na odległość nieprzekraczającą 50 km, w celu zminimalizowania ryzyka, że zwierzętom przed ubojem trzeba będzie zapewnić, ze względu na ich dobrostan oraz jakość pozyskiwanego mięsa, odpoczynek przed ubojem.

Ponadto w przypadku rzeźni o małej zdolności produkcyjnej, w której poddawane są ubojowi zwierzęta kopytne lub ptaki bezgrzebieniowe, w projekcie rozporządzenia (§ 4 pkt 3 i 4) przyjęto, że podmiot prowadzący taką rzeźnię albo zapewnia, że jest ona wyposażona w oddzielny system odprowadzania ścieków dla zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę zakaźną zwierząt, w przypadku o którym mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji I w rozdziale II w ust. 1 w lit. a, albo zapewni, mimo nieposiadania oddzielnego systemu odprowadzania ścieków, że organizacja uboju oraz system odprowadzania ścieków w rzeźni wykluczy możliwość zakażenia zdrowych zwierząt oczekujących na ubój lub zanieczyszczenie mięsa w przypadku gdy w rzeźni przebywają zarówno zwierzęta zdrowe jak i te, które są chore lub podejrzane o chorobę zakaźną zwierząt. Przykładem rzeźni, w której nie jest konieczne posiadanie dwóch odrębnych systemów odprowadzania ścieków: jednego dla zwierząt zdrowych, a drugiego dla zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę, może być rzeźnia, w której zwierzęta przeznaczone do uboju bezpośrednio ze środka transportu są przeprowadzane do pomieszczenia, w którym odbywa się ubój.

Dodatkowo, w przypadku rzeźni o małej zdolności produkcyjnej, w której są poddawane ubojowi zwierzęta kopytne lub ptaki bezgrzebieniowe, która nie posiada oddzielnych urządzeń przeznaczonych tylko do uboju zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę zakaźną zwierząt, w projekcie rozporządzenia (§ 4 pkt 5 i 6) przyjęto że, albo czyszczenie, mycie i odkażanie urządzeń wykorzystywanych do

uboju zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę zakaźną zwierząt odbywa się pod urzędowym nadzorem, o którym mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji I w rozdziale IV w ust. 20, albo że podmiot prowadzący taką rzeźnię zapewnia, że przeprowadzane przez personel zakładu czyszczenie i odkażanie urządzeń wykorzystywanych do uboju zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę zakaźnych zwierząt jest wykonywane zgodnie z procedurą zatwierdzoną przez powiatowego lekarza weterynarii oraz, że urządzenia wykorzystywane do uboju zwierząt, w przypadku gdy wcześniej przeprowadzany był ubój zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę zakaźną zwierząt, są przed wznowieniem uboju kontrolowane przez urzędowego lekarza weterynarii. Wymaganie to (krajowy środek dostosowujący) zakłada, że obecność urzędowego lekarza weterynarii nie jest wymagana przy każdym czyszczeniu i odkażaniu urządzeń wykorzystywanych do uboju zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę.

Alternatywne wymagania weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej, określone w projektowanym rozporządzeniu, stanowią krajowe środki dostosowujące rzeźnie o małej zdolności produkcyjnej do wymogów ustanowionych w załączniku III do rozporządzenia nr 853/2004. Wymaganie te nie stanowią uszczerbku dla osiągnięcia celów rozporządzenia nr 853/2004.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., ponieważ od tego dnia nie ma zastosowania okres przejściowy, o którym mowa w rozporządzeniu nr 2076/2005, umożliwiającym funkcjonowanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zakładów o małej zdolności produkcyjnej na dotychczasowych zasadach.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia ze względu na przedmiot jego regulacji będzie podlegał obowiązkowi notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia nie znajduje się w programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Podmioty prowadzące rzeźnię o małej zdolności produkcyjnej oraz organy Inspekcji Weterynaryjnej, w szczególności powiatowi lekarze weterynarii.

Obecnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej funkcjonuje 612 rzeźni o małej zdolności produkcyjnej, w tym 364 zakłady prowadzą ubój świń, 138 – świń i bydła, 41 – bydła, 57 – drobiu, 1 – nutrii, zaś pozostałe zakłady prowadzą ubój kilku różnych gatunków zwierząt. Rzeczywista liczba rzeźni o małej zdolności produkcyjnej, na które będzie oddziaływać projektowane rozporządzenie jest niemożliwa do wskazania, ponieważ liczba wskazanych powyżej zakładów dynamicznie zmienia się w związku z ich dostosowywaniem się do wymagań wspólnotowych i uzyskiwaniem przez nie zatwierdzenia, lub też w związku z ich przekwalifikowaniem się i prowadzeniem, np. działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej, lub też zaprzestaniem prowadzenia działalności.

Ponadto projektowane rozporządzenie będzie oddziaływać na te podmioty, które, dopiero po wejściu w życie projektowanego rozporządzenia, zdecydują się na rozpoczęcie prowadzenia rzeźni.

2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody oraz wydatki budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia może pozytywnie wpłynąć na rynek pracy na obszarach wiejskich przez stworzenie dogodnych warunków do funkcjonowania małych rzeźni oraz zachowanie już istniejących miejsc pracy.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia wpłynie na wzrost konkurencyjności małych i średnich zakładów w wyniku obniżenia kosztów produkcji w takich zakładach.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia będzie miało korzystny wpływ na sytuację i rozwój regionalny przez utrzymanie miejsc pracy w małych i średnich zakładach oraz stworzenie dogodnych warunków do powstawania nowych zakładów.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia został skonsultowany z organizacjami społeczno – zawodowymi, takimi jak: Krajowa Rada Izb Rolniczych, Krajowy Związek Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych, Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Rada Gospodarki Żywnościowej, Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych, NSZZ RI „Solidarność”, Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa RP, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych LEWIATAN, Konfederacja Pracodawców Polskich, Federacja Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Krajowa Rada Spółdzielcza, Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „*Medicus Veterinarius*”, Ogólnopolskie Stowarzyszenia Techników Weterynarii „ESKULAP”, Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”, Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła Mięsnego, Polski Związek Owczarski, Polski Związek Hodowców Koni, Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz, Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów

Drobiu, Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza w Warszawie, Polski Związek Hodowców i Producentów Gęsi, Ogólnopolski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Przepiórek, Zrzeszenie Hodowców Nutrii, Krajowy Związek Hodowców Królików, Polski Związek Hodowców Królików, Polska Federacja, Polski Związek Hodowców Strusi, Polski Związek Branżowy Hodowców Jeleniowatych, Związek Rzemiosła Polskiego, Polski Związek Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa, Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy, Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji, Unia Polskiego Przemysłu Chłodniczego, Związek Prywatnych Przetwórców Mleka, Polskie Stowarzyszenie Przetwórców Ryb, Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich, Polska Federacja Producentów Żywności, Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego UPEMI, Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego, Forum Związków Zawodowych, Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Polskie Stowarzyszenie Przetwórców Ryb, Stowarzyszenie Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi Ekoland.

Do projektu rozporządzenia uwagi zgłosili: Krajowa Rada Spółdzielcza, Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych oraz Polski Związek Hodowców Jeleniowatych.

Krajowa Rada Spółdzielcza oraz Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych zgłosiły uwagę dotyczącą potrzeby przyjęcia bardziej elastycznego rozwiązania w odniesieniu do określonego w projektowanym rozporządzeniu tygodniowego limitu zwierząt poddawanych ubojowi, biorąc pod uwagę dużą sezonowość produkcji mięsa, gdzie zapotrzebowanie na mięso wzrasta w okresie świątecznym. Natomiast Polski Związek Hodowców Jeleniowatych zaproponował, aby kopytne zwierzę dzikie utrzymywane w warunkach fermowych, niezależnie od wieku tego zwierzęcia, na potrzeby tego rozporządzenia, stanowiło 0,5 jednostki przeliczeniowej.

Projektowane rozporządzenie uwzględnia wyżej wymienione uwagi.

Opracowano w Departamencie
Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii:

Akceptował:

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym: